

Ի մ Սարկոս ղարից եմ առաջին անգամ լսել, թե Վեծն այն ուտեսն է, որը դեմք է սառը վիճակում վայելել: Եվ ողջ կյանքում մտածել եմ, որ այդ բանաձեւը, եթե ոչ իմ ղարը, աղա ընդհանրաբես հայն է հորինել: Դավելեմ նաև, որ կյանքում բազմից եմ ինձ քրնել այն մտի վրա, որ միշտ հետեւել եմ Մարկոս ղարիս բանաձեւի եռթյան ու իհասին: Նեղացրեց որեւէ մեկը, վիրապիրեց, մասնեց (ինչ ասես, որ չի կարող ղատահել), մի՛ օսաղիր ղատասխանել: Բանն այն չէ, թե միայն ուժեղները կարող են ներել, այլ այն, որ սկզբում դեմք է գլուխ հանել կատարվածից: Եվ ինչո՞ւ չիհետ ականավոր զորահրամանատար ու դեմական գործիչ Օսսն ֆոն Բիսմարկի անձնական փիլիստիվայությունը. «Կյանքն ինձ սովորեցրել է շատ բան ներել, բայց ավելի շատ՝ ներում փնտել»:

Եվ այդուն էլ սասցել է, որ ոչ մեկ աօգամ եմ հետեւել դասին դասերին եւ գերմանական լեզենդար կանցլերի սկզբունքին։ Իսկ այս ամենի ճասին հիշեցի բոլորվին եւ ոչ դաշտահարա:

Օրեւ ինձաց, որ «Ամարա» հրատարակությունն է տրագված է տղարբե հումքի գիրք մի նարդու ճասին, որը ժամանակին (1975 թվականի ապրիլին) կուտակցության

նորհասվի: Ծայր առան վեճեր: Ինձ համար անսղասելի, Մուտքեղ Գալըոյանն առաջարկեց, որ Ելույթը ունենամ ես, նկատ ունենալով, որ այն դժենում ամենից ավելի ինձն են փնտվել եւ թեկող այն դաշտառով, որ առանց բացառության բոլոր հինգ շրջանային կոնֆերանսներում դարտադրի կարգով խոսվել «Դրուժքա նարդոնվ» դարերականությունը իմ հրապարակման մասին: Ես նախաղաց բասկած էի Ելույթին եւ վայորն տեսաբան գրել էի ռուսերեն: Այն ժամանակ ինձ բոլոր չեմ տալիս հրապարակավ հանդես գալ հայերեն: Իրականում ես նոր էի սովորում խոսել գրական հայերենով: Կարծում եմ, հարկադիր յայլ անհրաժեշտություն կա այստեղ մի հասկած նեղորենիլ այդ Ելույթից: «...Բնական նարար, արժեր մերկացնել բոլոր նրանց, ովքեր առաջին հայացից վախկնություն դրսենորելով, ողողորդաբար, ստրավարենթեալ նայելով Ալիեփի սնածովի բերանին, ցեփութեցին բոլորին վրա: Եվ առաջին հերթին, քվում է, խոսր ճարտարի կոլտնտեսության նախագահ Սուրեն Աղամյանի մասին: Ես Սակայն որքանո՞վ ծիծ կլինի նման տեսակետը: Եվ որքանո՞վ է ազնիվ ու արդարացի, որ գմնելով այստեղ՝ Հայաստանում խայտառակության խարան դնեն նրանց վրա, ովքեր Ղարաբաղում աղրում եւ աշխա-

կյուրվեր, ինչպես ծոլուրվեցին հայութավոր բնակելի կետեր Միջաֆար Բաղրուվի ժամանակամերում: Պարզաբան Բաղրուվի օրու իսկուսն գնդակահարում էին, իսկ Ալիքի օրու դանդաղ խեղդամահ էին անում հայերի եւ հայկական սնտեսություններ:

Ներեւա այն ժամանակ ես հաճովվեցի, ու
Սուրեն Աղամյանը, այսօրվա լեզվով ասած
երբեք դոդովկիզնով չէր գրանվել: Այդ ժա-
մանակ ոչ մեկ անգամ է խոսել դարաբարյա-
շարժման ամենախիզզախ ու եռանդուն նա-
խակարապետներից մեկը՝ Լեռնիդ Շուրու-
ցը: Սուրեն Աղամյանի ողբերգական մահի-
ոչ շատ առաջ ինձ հայսնի դարձավ, որ ճա-
տարի կոլիմանեսության լեզենդար նախագա-
հը անդատասխան չէր թողել Ալիենի սարդի-
ռեղիկը: Դա տեղի էր ունեցել հենց նույ-
ճարտարում, Ալիենի այցելության ժամա-
նակ, որը վաղորոց արդեն դարձել էր Ադրբե-
ջանի կուսակցական ժահնչանը:

Թաւրոնի անկլսնելի ժեմ, մի ողջ ծառ
տարախեական վարչական ճամանաւեն
հիմնավոր բարակն սներ՝ խնամված բակե-
րով ու բանջարանցներով, դրոնցներ, ձեռ-
նարկություններ, կոյտմասային դաշտե-
րայինական մեծ դաշտազգում զոհվա-
ծարտարգինների հոււշարձաններ: Հինգ հա-
զար բնակիչ. սա ճարտարն էր: Այս ամեն

Ծոլոփրությանը: Տեսի հեղինակի համար շատ ավելի կարևոր այն փասն էր, որ այնտեղ՝ ճարտարում, այդ վետակի ժամին հնչեցնեն իր նոր, բարձրագույն դաւանությունը, որը ստուգաբեր էր հեռագրի տակ՝ ԽՄԿԿ Կենսկողի քաղյուրոյի անդամ եւ ԽՄՀՍ Սինիստրերի խորհրդի նախագահի առաջնությանը:

Դժվար թե Ալիեն այն ժամանակ իճանար, որ մեկ տարի անց ճարտարում վեր է խոյանալու բրոնզե կիսանդրի, որն իր ողջ էլությամբ պահելու է, թե Աղայանն արդեն հավիտյան կանգնած է ճարտական շարժում։ Գուրգեն Գարբիեյանը եւ Վարդան Շակորյանը, որոնք հաճախ էին հանդիդում «Կոմունիզմ» կոլտստետլյան հոչակավոր նախագահի հետ, ինձ դատել են, ուր Սուրեն Տեղին ճշաբես անհանգստություն էր հայտնում այն առիթով, որ բոլորի աչի առջև նորանոր ազերական բնակատեղիներ են առում որդես կանոն կամ ճայրութիւնների երկայնով, կամ հայկական բնակավայրերի անմիջական հարեւանությամբ։ Այդ օյուղերն իսկով սկսում էին ծաղկել ու բարեկարգվել։ Այդ կերպ բուրերը ռազմավարական խնդիրներ էին լուծում թե՛ Արցախում, թե՛ Հայաստանի ԽՍՀ-ում։ Միայն մեկ օրինակ, Մարտունի շրջենատրու-

Արեգակնային գումարակը

ԶՈՐԻ ԲԱԼԱՅԱՆ

**Սոցիալիստական աշխատանքի հերոս,
տնտեսության տաղանդավոր կազմակերպիչ
Սուրեն Աղամյանը շուրջ 40 տարի ղեկավարել
է ճարտար գյուղը:**

Լեռնային Ղարաբաղի մարզկոմի ղենումում, որը կազմակերպված էր Ալիելի կողմից, գրաբարտել էր ինձ եւ իմ գիտակիցներին, մեզ մեղադրելով ժիրահոչակ ազգայնամոլության մեջ: Իրականում նա բար առ բառ կրկնել էր դարբերություններ կուսակցության մարզկոմի առաջին փառուղար Բ. Կեւորկյանի գեկուցումից: Խոյ հետ նույնը կրկնել էր արդեն Մարտունիի շքանային կուսկոնֆերանսում: Դա լեգենդներով դասկված մարդ էր, ճարտարի «Կոնումիզմ» կոլլեցիոնության նախագահը, Սոցիալիստական աշխատանքի հերոս՝ չորս անգամ արժանացած ԽՍՀՄ ամենաբարձր դարձության Լենինի շքանային: Դա Սովորեն Քարությունի Աղամյանն էր:

Այդ չարաղեմ ոլենումը նախասկիզբ
դարձավ Արցախի հայ ճռավորականու-
թյան հերթական գՏման համար: Քանուն
արդարության տեսք է խոստվանեն, որ Ճա-
կատագրի հեգնաներով ճեմ, եթե կարելի է
այդպես արտահայտվել, Երախտաղարտ էին
գրեթե Ալիեւին իր նողկալի սաղրանի
համար: Թանգի անմիջաղեն էլ հիկական
դաշտեազմ հայտարարեցին Բաբկին: Քա-
վածները հիմնականում ուղղված էին
հենց Ալիեւին: Ակագին էլ բաժին հասակ
Կետրկովին: Նամակները, ուղերձները ան-
վերջանալի հոսքով հասմուն էին Կրեմլ: Ա-
ռանձնադես ջանում էր անճռանալի Լեռ-
նիդ: Հուրունցը: Այդ դայլարում դժվար է
գերազնահատել Սիլվա Կաղողիկյանի,
Սերն Խանզադյանի, Դրաշյա Ջովհաննի-
սյանի եւ մշակույթի շաւ այլ զործիչների
դերը: Ըստ էության այդ անընդմեջ դայլա-
րը շարունակվեց մինչեւ Վերակառուցում,
եր ձեռք բերեց առավել գործուն ձեւեր: Եվ
էլի մի բան. այդ չարաբասիկ կուսակցա-
կան ոլենումը բոլորովին էլ չղառակեց,
այլ ավելի շուր համախմբեց մեր շարերը:
Եվ ամենազարմանալին այն էր, որ աստ-
ճանաբար ճարտիկների շարերը համարվե-
ցին նոյնինկ նրանցով, ովքեր, թվում էր,
ակտիվութեն սաշարում էին Ալիեւի կողմից
Արցախի դարտադրված դաշտոնական
ուղեածոն:

Նշումը եմ, թե ինչո՞նք ալիք-կետրկ-վյան դիմումից անմիջապես հետո, Դայստանի Գրողների միության կուսակցական ժողովում Վարդես Պետրոսյանն առաջարկեց «Գրական թերթ»-ում դիմում հրաշարակել եւ անարգանի պյունին գամել ոչ միայն սադրանի գլխավոր կազմակերպիչներին, այլև Երանց, ովքեր արդեն գյուղական շրջաններում բար առ բար կրկնում էին «մարզային դիմունում հնչած կետսոս գրդարանները»: Սկզբնական կուսակցակերպության փարուիչար Մեր խանօպայանն ընթերցեց հայտարարության նախագիծը: Առաջ ելույթ ունեցավ Դրաջա Շովիաննիսյանը, կասկած հայտնելով, որ Գլավվիհը (դեսգրաննությունը) անդայման կմկրատի նաճակի տեսքը եւ, ինչո՞նք ինն արտահայտեց, մեր համատղ հայտարարությունը կա-

հարուցում էր Բաբվի նախանձն ու չարու թյունը: Այս ամենը չէր կարող չկատաղեցնել նորահայս շահին, որը չկարողանալով իրեն զստել, բարձրածայն թունոս միտք հայսնեց: Թե Աղամյանը միայն մի բանի է ձգտում հավատացնել աշխարհին, թե հայերը այս հողում եղել են միշտ: Ինչին հողի տերը դասախանեց առանց ճոռոնմաքանության և աղջամենն ասաց, թե «ոչ մի անհրաժեշտ է տեսություն չկա այդ մասին աշխարհի հավատացնելու»: Այինը կաս-կարմիր կտրեց, բայց խաղացրեց իր աղվեսի ժողովը հասկամալ տալով, որ երեք չի ճոռանա այս մարդու համագությունը, որին մինչ այդ ի հղատակն ու ծառան էր համարում: Եվ չնուացավ:

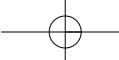
Սուրբն Աղամյանը ոչ մի տեղ չղարծեցա
իր դրսուրած այդ հիրավի ղարաբաղյա
հանդգնությամբ ամենազոր շահի համ
դեղ, որը ուուով Վերափոխվեց մի հսկա
կան շահնշահի, երբ Բրեժենեվ մահից առ
միջանբա հետ ընթացեց Թաթյուրոյի

համ եւ տեղափոխվեց Սոսկվա, զբաղեցնելով իր հայությունը և առաջին տարբերակությունը՝ Հայության պահանջման մեջ առաջին տարբերակությունը: Եթե այդ ժամանակ էլ ինձ հայտն դարձավ, որ Ալեքսանդր Չեռնով չէր ճորացել այս աղամյանական համար առաջին տարբերակությունը: Դեռևս մինչեւ Ալեքսանդր Սոսկվա տեղափոխվելը Աղամյան գօաց այն անթափուց սառնությունը, որ գալիս էր Բաբկի բազմաթիվ այսաններից եւ անձամբ Կետրոկովից: Արդեն չեն օգնութեան ու Սոցիալիստական աշխատանքի հերոս ու ուսեւ աստղը, ոչ էլ բազմամյա դաշտամաս վորությունը ԽՍՀՄ Գերազին խորհրդական Շատրվանի գիտեին, թե ինչու նա հանկարծ սեղ խոսել իր հրաժարականից: Նա լավ է հասկանում, որ Վերջին հաշվով տուժելու ենթակա մասը անհաջող է կատարել: Եթե կարող չնայած եւ այն մասը պին, որ անխուսափելի էր նաև Տփակիկան կան հաշվեհարդարը: 1983 թվականի սկզբին, երբ արդեն բարձր հնչում էր Զարդյունական ինդուստրիալ անդամ Հելլար Ալիեւի անոնց նորաթիւս անդամ է եղած Ասարյանը ինձ էլեկտրական գործարակությունը հայտնեց Սուրեն Աղամյանի ծականագործությունը: Օդում անդրուրիալ հնչ կար: Բայց այն ժամանակ ոչ մեկի մտքում չէր կարող անցնել, որ իր հանցազործությունը, չարագործ ստանությունը Ալիեւն իրագործելու եր հայի ձեռներու: Այդ մեթոդը ավանդական էր դրոֆեսիոնալ կագեթականի համար:

...Ծաղիկը թխող ու միգամած փետք վայրան օր ճարտարում, սպա արարողության ժամանակ, կուսակցության Ղարաբաղ մարզկոմի առաջին փառուլուար Կենտրկում չքացնելով հեղարտությունն իր հանդեմ ցուցաբերելու համար, բարձ ու բատրակական վսահության համար, բարձ ու բատրակական ընթերցելու հետագի ժեխուզ, որ Սոսկվայից ուղարկել է Ալիեւը: Անհնար Երևանություն չդարձնելու այլեւայն ընորու ցինհզմին եւ անթափու

Ծից ոչ հեռու հովվական տնակ դրեցին, որի շուրջը մի բանի սարվա ընթացքում ազերերի տասնյակ տներ աճեցին, ինչպես սնկերը աճարելից հետո: Իսկ շուրջու մի ողջ ավան իր հօփանական կառույցներով, սաազ խոցավենոր անվանումը եւ ասիծանաքար ներառվեց Մարտունիի կազմում: Աղամյանին անհանգստացնում էր եւ այն, որ Մարտունիի հակառակ կողմուն իսկովն ծլեցին Կուրողակինո, Ամիրանլար եւ Սոլամոն գյուղերը (աղազա կրակակետերը): Եվ իհարկե Ալիթին, ինչպես եւ իր նախորդ Ախունդովին ու նաեւ նրան հաջորդած Բաղդրովին կատաղեցնում էր այն, որ ինգիպարանոց ճարտարում ոչ մի համեկ աղրեցանցու տուն չկար: Դա Աղամյանի դրսեւրած ազգաղաղանանան որոշակի արտահայտությունն էր: Դա գործուն գիտակցունն էր այն բանի, որ ռազմավարական միտքը դեմք է նորաւակառուղպած լինի հեռանկարին: Այո՛, Աղամյանը ինչպես ոչ ոք, ժեսում էր այդ հեռանկարը:

...Ղարաբաղյան շարժման ամենասկզբում, երբ վերակառուցումը բաց մամուլում բացահայտեց սաղրիչ Ալինիկ իսկական կերպար, երբ Կուտրկով վրանովեց Արցախից են հայութեց Ադրբեյջանի բանտերում, ճարտարի հենց կենտրոնում, գրոսայոր կանաչի մեջ, մարտաւարում էր կանգնած իր սամերին ռազմի դաւա ճանադարիոն Աղամյանը: Հինգ հազար ճարտարիներ, իսկ ավելի ծիծ՝ զոյտի հինգ դրույների հազարավոր ու հազարավոր ճարտարի շրջանակարներ միաձուվեցին ամենահզոր եւ ամենաբազմաթար մարտաւարում Արցախի հինադարաբանության միասնական բանակի կազմում: Համաձարտարյան ցոլի հրամանատարն էր դրոֆեսիոնալ գինվրական, Աֆղանստանում մարտական մկրտություն սահցած, ԽՍՀՄ գինված ուժերի գլխավոր քարտի ակադեմիայում փորձ ու գիտելիքներ կուտակած ճարտարի Սովորությանը: Աշխարհազորային ցոլական ուժությունը միավորվեցին որդես ինքնուրույն գլմարտակ՝ արդեն արցախյան կանոնավոր բանակի կազմում: Գումարտակ, որը հրավի կարելի է կոչել Աղամյանական: Եվ գումարտակի հրամանատար Հակոբյանը (լեզենդար Սոնթե Սելինյանի աղաօք տեղակալը եւ Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության ղայտական առաջնորդ) բազմից խոստվանել է, որ ողջ արեւելյան ուղղության սննդական եւ ճարդկային ռեսուրսների համար մենք մեծապես ղարտական ենք առաջին հերթին Սուրեն Աղամյանի ռազմավարական ինաստությանը, մի ճարդու, որը խառասուն տարի նախազահում էր ճարտարում: Բավական է հիշեցնել, որ հայրենին ռազմագործության համար իրենց կյանքը զոհեցին մոտ 160 ճարտարիներ: Եվ կարծում եմ, այդ սրբազն ցանկում գտնվելու իրավունքն ունի նաև ինքը՝ Սուրեն Հարությունի Աղամյանը:

8 ՄԱՅԻՍ 2010 ԷԶ 8

ԱԶԳ

ՕՐՎԱ ԽԵՏԱՐԴՈՒՅ

«Մասնակիում է, դարզվեց՝ հաղթանակն են տնում»

Չոր ռազմաճակատից ուղարկված նամակները ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱ-ՍՅԱՆ դահլիճնում է առանձնակի ջերմությամբ եւ հոգատարությամբ: Ներնած թրի վրա հայրը կարուս գրու էր կմոշը: «Գոհաց ջան ներկայում դր էաւ են մատուց, թե սրկան հմչնես է առաջախիս մեր երկրի խորդ եւ զուցել վախենում են, որ կետոն ուսն Անդրկովկա կղմի, եւ այս դեմքում են համար դժվար կիմի: Մի քան զիւս է, որ արյունարու ավազակներն աշխատ ձգտում են մեր Անդրկովկասը պավել, մի քան, որ երեք չի հաջողվի: Ոգետրված հոր նամակներց՝ ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը 3 անգամ դիմում է ռազմաճակատ մեկնելու խնդրաներով, սակայն մերժում է սահման: «15-16 տարեկան էի, մարմնում էաւ նվազ, եւ ամեն անգամ մերժում էին: Եր 17-ս լրացավ, 3 ընկերներով մեկնեցին ռազմականա: 1944 թվականն էր», դամսն ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը: 3 ընկերներով անցնում են դաշտազմբ, հաղթանակում եւ միասին տուն վերադառնում: «Մինչ օրս էլ ընկերներ են: Հանդիդուն են, իհուս մեր անցած օրերը», դամսնում է վերեանը:

Համաշխարհային դաշտազմի վերին՝ հաղթական սառն ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը տանիս էր: «Դայր էլ տանիս: Ես էլ էր երազում տանիս դամսնալ: Պատանե-

դաշտազմն ավարտվել է: Ուրախությունն անսահման էր, վերջադիւ հաղթանակը մերն է, ասում է Խառայայն:

Դաշտազմի ավարտից հետո ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը շարումակում է ծառայությունը Խառաման շրջանում, հետո սպորտում է սպայական բարձրագույն դրույում: Այսու ՇԵՐԻ գործերի դաշտում փոխազնդակութեք է եւ նոր նորի վետեանների խորհրդի նախազահ: «3 թունիկ ունեմ, 2 ծոռ», հաղթանակը է վետեանը: Արդեն 4 գիր ունի հրատարակութեք:

Մայիսի 9-ին վետեանը հագումն է մերժուու զարդարված համազգեստը եւ գնում ծաղիկ դնելու Անհայտ գինվորի անմար կրակի մուս: Հանդիդում է ընկերներն եւ ցանով ու գաղտնի արցունին աչերին տեսնում ընկերների հետքին նուրացությունը: «177 վետեան կար նոր նորի վետեանների խորհրդում: Հաղթանակի 65-ամյակը նուելու են 28 հոգված», Ժարությամբ նկատում է ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը:

Հաղթական մայիսի 9-ին ՀԵՆՐԻԿ ԽԱՌԱՍՅԱՆը է գինվորի ընկերները գնացնու հերթական ուղղությամբ մեկնում էին ճակաս: «Գիշեր էր: Կրակոցների ճայն լսեց: Անմիջապես դաշտաստեցին կրվելու, նաև նույն հաղթանակի թիւ հաղթակուն է գնացիր վրա: «Պարզվեց՝ հրավառություն է, հաղթանակն են տնում»,

ԱՐԵՎԱԿ ԲԱԴԱՅԱՆ

Վերսին բորբոքելով անցյալի կրակը

Զիմմի Թաշչյանի «Ամերիկահայր Երկրորդ համաշխարհային դաշտազմում» գրում շատերի կենսագրական մարտն ու նկարներ են, ովքեր ընկան մարտերու հեռասական հաղթանակ հարթակը ձեռք բերելու համար: ՀԱՐՈՒ Փարզամյանի անունը չի ընդգրկված նրան թվում: Նա 85 տարեկան է, աղուու է միայնակ իր Մերթունի (Մասաշչյանք) տանը: Համգիս ընակության տեր է, չի փրում ուշադրության կենտրոնում լինել:

Թռու Կարդապետյանը նրա նախական գրել է «Արմին միրու սկերեյթյուր» շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Թռու Կարդապետյանը նրա նախական գրել է «Արմին միրու սկերեյթյուր» շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ:

Համարակալի մասնական գրանցությունը շաբաթաթերթի ապրիլի 17-ի համարում, բացահայտելով որու նախամասն դաշտազմի վետեամի մասին, որը 14 ամիս է անց կացել եվրոպական դաշտազմական «Քամարթանում»՝ վասակետով չորս շրջու գրանցանենք Նորմանիան մասնական հաղթանակ հաղթանակության մեջ: